

Artikel i Vårslev Sogns Kirkeblad Marts-April 1984

FRA VÆRSLEV:

Afsked med to veltjente medarbejdere

Ved gudstjenesten i Vårslev kirke søndag den 29. januar tog man i Vårslev afsked både med organisten og kirkesangeren, begge overordentlig afholdte i menigheden for deres lange og trofaste tjeneste. Esther Pedersen har været kirkens organist i over fyrretyve år, Peter Frank kirkesanger i 55 år.

Pastor Harald Nygaard holdt samme dag afskedsgudstjeneste og sagde om sine to medarbejdere:

Kirken af levende stene

Der skal flere til for at skabe en gudstjeneste. Den første betingelse er, at der er en menighed – kirken af levende stene. Så er der graveren, hvis opgave det er at holde kirkerummet rent, varmt og venligt. Der er præsten som tjener for ordet og sacramenterne. Der er organisten der skaber den festlige musikalske ramme om gudstjenesten uden at glemme, at også musikken er en tjener for og en bærer af ordet.

I 43 år har Esther Pedersen siddet ved orglet i Vårslev kirke. Med enestående trofasthed har hun røgtet dette vigtige led i gudstjenesten. På en følt, stilfærdig, ja næsten selvudslettende måde har hun ydet sit bidrag ved gudstjenester og kirkelige handlinger. Det var ikke et job for hende, men et kald, som hun har røgtet, så vi alle idag, hvor hun for sidste gang sidder ved orglet i Vårslev kirke, føler trang til at sige hende

en stor tak for de mange års trofaste tjeneste.

Som sidste, men ikke mindste led i den kæde, der gør gudstjenesten til en helhed, skal nævnes degnen eller kirkesangeren.

Det er ikke springernaturer, der har tjent ved Vårslev kirke.

Kendskabet til sognet

I 55 år har Frank været den solide og gode støtte for sangen i Vårslev kirke. Med naturlig værdighed og respekt for ordet, har han stået i kirkens kor og bedt indgangsbøn og udgangsbøn, og derigennem mindet os om, hvorfor vi var kommet. Disse bønner kom aldrig til at lyde som udenad lærte. Vi følte, Frank selv var med i bønnen.

Få har den lykke at kunne bevare sangstemmen frisk og kraftig op i den høje alder, men Frank har, årene til trods, en vejrtrækning som en operasanger og kan som degnen i Erasmus Montanus stadig »tage troen fra 12 degne«. Også om Frank gælder det, at han med helt enestående trofasthed har røgtet sit kald.

Frank var den udadvendte med et enormt kendskab til Vårslev sogn og dets beboere og en levende interesse i deres liv og færden, som præst har jeg ofte nydt godt af dette.

Der er grund til at kippe med flaget for Esther Pedersen og Frank som en hyldest og en tak for den måde, de har tjent på i kirken og menigheden.

